

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dionysio luueni. 463.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

gloria venturum, atque unicuique iuxta opera sua redditurum promisit. An igitur dignior illo hic sit, cui fides habeatur, pastoris tui, compunctionem ægrè admittētis, est perspicere: ne fortè in tuo contemptu tandem antevertaris: actum, ut tibi pœnitendi potestas fiat, quæras, cum iam pœnitentiæ nullus locus erit.

Theano. 461.

Ornatus studium, ac lapillorum flores, aurique cum iis connexio, atque intortit crines, & oculorum pigmenta, & pulchritudinis effictio, prauaque circa res huiusmodi artificia, quæ tibi curæ esse omnes referunt, necessarij vsus honestati & grauitati contumeliam inferunt, vitiosarum autem affectionum rabiem significant. Quã obrem si pactorum cum Christo initorum obliuione captus es, submonendi tui causa hæc scripsi. Sin autem, ut homo, mutatus es, fac quamprimùm respicias. Etenim Deo munus minimè promississe, periculo vacat: at, cum aliquid voueris, id minimè præstare, condemnatione dignū est.

Dent. 23.

Sereno Tribuno. 462.

Deum quidem semper habes consilia tua prosperè dirigentem. Nunc autem in Thraciam, hoc est, perturbationum ac tumultuum arcem, proficiscens, Cæsaris largitione opus habes, quam ipsi copiosè procurat Androgynus. Tu igitur consilij inopia laborans, ita te compara, tanquam inter medios leones proiciendus, atque orationis subsidium adhibe. Non dormitabit autem (hoc pro certo habeo) is qui te custodit: Verùm improbitatis molas conteret, tēque saluum & incolumen ad possessionis tuæ terram reducet.

Dionysio Iuueni. 463.

Magno mœrore afficior, quoniam te paternæ pudicitia æmulum haudquaquam esse audio, verùm peregrinam turpitudinē

καὶ σωτήρ, ἤξειν ἐν δόξῃ ἐπιγγέλατο, καὶ σποδῶναι ἐχέτω ὡς ἔπραξεν. εἰ τοίνυν ἀξίόπιστος ἔτος μᾶλλον σκείνη, τῆς σῆς βῆθ' συνιδεῖν δισπασταύκτα καρδίας, μήποτε φθαδῆς χαταφρονῶν, καὶ τότε μεταμέλωσται. ζῆτῆς, ὅτε τόπος μεταμέλωσται. μέλα.

Θεανῶ. υἷα.

Ἡ φιλοκοσμία, καὶ ἡ τῆς λιγῶν ἀνθῆ, καὶ τῶ χειρῶν ἢ παρὸς τῆς ἀνάκρεσις, καὶ πλόκαμοὶ ἐλικτοί, καὶ ὀφθαλμῶν ὑπογραφαί, καὶ χέλλυς σοφισμὸς, καὶ αἱ περὶ ταῦτα χρονοτεχνίαι ὧν σε φροντίζειν ἀπαγγέλλουσιν ἀπαντες, τὴν μὲν σεμνότητα τῆς χειρῶν ἐνυβρίζουσι· πατῶν δὲ λύψαι χρονοτεχνίαι, εἰ οὐκ ἐπὶ συνθηκῶν ἐπιλέλησαι, παρὸς ὑπομνησιν γέγραφα· εἰ δ' ἐπεὶ ἀπίστος ὡς ἄνθρωπος, ἀλλὰ γὰρ τοῦ ἀνάνητον. τὸ γὰρ μὴ ἐπαγγέλασθαι δῶρον θεῷ, ἀκινδύων. τὸ δὲ εὐξασθαι καὶ ἀβετῆσαι, κατὰ κλειτον.

Σερηνῶ τριβῶν. υἷβ.

Ἐχεις μὲν θεὸν αἰεὶ τὰς βελάς εὐδουπάσοι, νῦν δὲ παρὸς θράκην σελλόμυρος, καὶ τῆς συγχόσων τὴν ἀκρόπολιν, χρονοτεχνίαι τῆς ὀρέξεως καὶ τῆς ἐπίξεως. ἦν αὐτῶ ματρεύει δαμῆλως ὁ Ἀνδρόγυμος, καὶ σὺ μὲν σπορῶν ὡς μέσος λεόντων ῥιφιστόμυρος, γίνῃ παρὰ σελῆν κοπῶν κεκτημένος. οὐ νυστάζει δὲ οἶδα ὁ φυλάτῃ σου, τὰς δὲ μύλας συνθλάσσει τῆς παντοίας, καὶ σποτρεῖ σε μετὰ σωτηρίας, εἰς τὴν γῆν τῆς καταχέσεώς σου.

Διονυσίῳ νέῳ. υἷγ.

Λύπην ἔχω μεγάλην, ὅτι ἀκίω σε, οὐ τὴν πατρῶν σφροσύνην ζηλοῦντα, ἀλλὰ ξένην ἐπιτηδεύοντα ἀγκυλίην, σπο-

ἄποκείραται τὴν ὄψιν τῷ φυσικοῦ τῆς
πιμότητος ἄνδρα, καὶ ὡς τὴν γυ-
ναικονίτην χημαπζοιδρον μάλλον. ὁ-
ὡς οὐδὲν ἕτερον ἔστιν, ἢ τῷ ποιήσαντι
μέμφεται. εἰ γὰρ τὴν σύγχρονον τῆς
παιότητος. τελειότητος τιμὴν παρατή, ἀτελής
μᾶλλον ἔστι φιλονεικίης, εἰς ἄνδρα
οὐ βελούδρος τελείν, ἀλλ' ἀμφίβο-
λός τις ἐκτομίας καὶ εἶναι καὶ φά-
νεοται.

Σαλαστία. υξδ.

Διαφορὰν ἰδὼν ἔχειν δοκεῖ κατ' ἔπι-
τήδευσιν ἀπὸ τῆς μοιχείας πορνεία.
καὶ μείζων ἢ μακρὰ ὅποτε τῇ ἑσπὸ
ζυγόν τις ἔπιλυτήσθ. ἐρευνημένη δὲ
καθ' ἑαυτῷ ἢ πορνεία, πολλάκις
εὐλοκεται μοιχεία τῆς ἔπι τῷ τέγγος
ἑταίριζοιδρίας ἑσπὸ ζυγόν τελοῦσης
ἔστιν ὅτε, ἀλλὰ καὶ χειροῖά ποι συνέ-
βη πορνομαέσι. πολλάκις γὰρ ὁμο-
πατρῆσις συνεφύρησαν νόμοις, καὶ ἄλ-
λοιοι θυγατρᾶσιν ἰδίαις πορνικῶς αὐ-
τοῖς γεννηθείσας, καὶ γέροντι αὐτοῖς ἢ
φιλίηδονος μέθῃ, βάρβαρον ὡρσικῆς
ἀπαλείας.

Ζωσίμου. υξε:

Εἰς τοσοῦτόν σε φασί πινες ἐλιλα-
κέναι γαστριμαργίας, ὡς τῆς διαίτης
οὐ τὰ λείψανα, ἀλλ' ἑστὶν ἄναι τρεπέ-
ζης ὁψόνια. καὶ τὰυτα κόμοις μεεί-
ζοντα τὴν βίαν. ἐφ' οἷς θερμῶς μοι
δακρύειν ἐπέρχεται, ὅτι πλαγίως
ὡς γένε πορευόμενος, καὶ ἐναντίος
τοῖς αὐτῷ νόμοις φανόμενος, ἔχεις
αὐτὸν θυμῷ πλαγίῳ ὡς σε πο-
ρευόμενος.

Σερίνου τριβύνη. υξστ:

Ὡς ὅτι αἱ τῶν πηγῶν σφραγγες ἀ-
παυλοῦμεθα, δακρυόερον βρύειν
ὡς τὸ ὡςτερον μέτρον ἀναπιδῶ-
σα, καὶ ματοὶ θηλαζόμενοι ὅσα ἐκλεί-
ωσαν ἕως ὡς τερμίον τροφὴν ἀν-

confectari, faciem tuam naturalis hone-
statis & grauitatis flore spoliantem, eam
in muliebrem potius transformantem.
Quod quidem nihil aliud est, quàm cum,
à quo effectus sis, accusare. Etenim si con-
temporaneum perfectionis honorem re-
pudias, imperfectus potius esse studes, in
hominum videlicet numero censeri nolēs,
verùm dubius quidam spado & esse, &
videri.

Salustio. 464.

Si studium atque institutum spectes, stu-
prum quidem ab adulterio differre vide-
tur. Ac maior est furor, cum quis rabido
quodam impetu in coniugatam fertur.
Cum autem stuprum per se ac priuatim
excutitur, sæpe adulterium esse reperitur:
quippe cum ea, quæ pudicitiam suam cu-
iusuis libidini prostitutam habet, interdum
matrimonij vinculis constricta sit. Quin-
etiam grauiora quoque nonnullis infano
meretricum amore flagrantibus accide-
runt. Persæpe enim cum spurcis fratribus
se contaminarunt. Atque item alij cum
filiabus suis, quas ex meretricio concubi-
tu extulerant. Ac libidinosa temulentia,
Persici exitij vorago ipsis facta est.

Zosimo. 465.

Ἐὸ voracitatis te processisse quidam
aiunt, vt victus tui reliquæ alterius mensæ
obsonia sint: idque cum epulas comeffa-
tionibus distribuas. Quo quidem nomine
calentes lachrymas emittere mihi in men-
tem venit: quod cum obliquè ad Deum
gradiaris, atque ipsius legibus aduersarium
te præbeas, ipsum quoque in obliqua ira
ad te gradientem habiturus sis.

Seveno Tribuno. 466.

Quemadmodum fontium gurgites cum
hauriuntur, vberius scaturiunt, altiusque
quàm prius exiliunt: ac mamillæ cum su-
guntur, non antè deficiunt, quàm infans
ad solidiorem cibum admittendum ado-